



Till

Havs- och vattenmyndigheten

havochvatten@havochvatten.se

Dnr. 1592-2019

Remiss gällande ändring av Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön avseende förbudsperiod för fiske efter ål i havet.

SIC har beretts tillfälle att besvara remissen. Då vi har medlemmar i Öresund som påverkas av beslut om stopperperiod önskar vi härmed avge följande yttrande:

Vi påyrkar ett fiskestopp omfattande tiden december – februari. Vi ansluter vår synpunkt till de skäl som anges nedan, samt synpunkter som inkommit från SFPO, Joakim Svensson, Ålfonden samt i de delar som inte avser tidpunkt för fisket även Fiskevattenägarnas svar.

Skäl:

Vi vill börja med att kommentera sidan 20 i konsekvensutredningen:

”Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader.”

”Regleringen bedöms inte påverka företagens tidsåtgång eller administrativa kostnader i större omfattning”

Avveckling av företag eller radikal omändring av inriktning oavsett verksamhetsart bedöms inom vetenskapen vara en av de administrativt svåraste uppgifterna i företags livscykel.

I de aktuella måttliga och omfattande fallen avseende Öresund skall detta dessutom genomföras i en situation när stöd från verksamhetens intäkter upphört och där Sverige till skillnad från Danmark väljer att inte utge stöd enligt möjligheter i EU:s regelverk.

Vi förordar att myndigheten tillsammans med kunnig företagsekonom omarbetar texten så att beslutet kan fattas under rätt förutsättningar i socioekonomiskt perspektiv, vilket beslutats framgent vara ett ytterligare uppdrag för myndigheten.

På sidan 18 noteras följande: *”Minskningen blev lägre än förväntat vilket beror på att fiskarna i allt högre utsträckning fiskade tidigare under säsongen i jämförelse med tidigare år (2015-2017).”*

Myndigheten gissar att fisket kompenserat sig gentemot regelverket genom att tidigarelägga fiskeperioden så att myndighetens förväntade resultat inte uppnåddes.

Denna slutsats kan vara helt fel.

Det kan istället mycket väl vara så att årsmånen varit avgörande. Det kan ävenledes vara så att åltillgången i östersjön är ökande, vilket antydes vid samtal med fiskenäringen. Senare års ökade insteg av glasål och minskning av gulålsfisket på västkusten kan i hög grad påverkat förändringen.

Om ett tidigarelagt fiske generellt ger bättre avkastning så är det högst besynnerligt att inte näringen under flera hundra års verksamhet uppfattat och utnyttjat detta förhållande långt före införandet av reglerna inför 2018- års fiske!

Det vore lämpligt att det angivna stycket tas bort, eller att åsikten styrks av vetenskapligt underlag så att beslut inte fattas medelst felaktigt underlag i denna del.

Fiskeristyrelsen i Danmark har bestämt sig för att besluta sätta förbudstiden från december till februari.

Med tanke på att man i Öresund fiskar på ett gemensamt bestånd innebär ett beslut om stopp redan i november inte någon förbättring för ålbeståndet. Den mängd ål som enligt konsekvensutredningen ej fångas av svenska öresundsfiskare kommer med nöje att tas tillvara av yrkesfiske och fritidsfiske på danska sidan. Med tanke på att regelverket är betydligt generösare i Danmark, och att sportfisket allena har en kapacitet som är i paritet med det svenska kustfisket efter ål, så torde ett förbud under november i Sverige men ikke i Danmark innebära en uppenbar risk för en total ökning av fisket i sundet.

Vi förordar därför att svenska och kommande danska regler överensstämmer och att fiskerättigheter inte flyttas till andra sidan sundet.

Med utgångspunkt från de i remissen angivna mängder och priser på drabbat fiske i Öresund vid ett beslut november till januari med följande totalt fiskestopp, mister stat och kommun drygt hälften av den omsättning som fiskeföretagen intjänar genom att arbetsgivaravgifter, skatt och moms uteblir.

Med tanke på att forskningen har konstaterat att ålen i Östersjön och insjöarna Mälaren och Hjälmararen har för lågt energiinnehåll för att ta sig till Sargasso för lek, samtidigt som de av forskningen förmodas vara desorienterade och synes sträva efter att finna en lekplats i trakten av Örebro istället för Sargasso, så vore det eftersträvänsvärt att med hjälp av Trap & Transport flytta ålen från östersjöområdet till begynnelsen av Norska Rännan. Avståndet mellan Örebro och Norska Rännan är en tredjedel av ålens totala vandringsväg till Sargasso och energibehovet mindre.

De statligt och kommunalt intjänade medlen genom behållande av öresundsfisket skulle med i remissutredningens angivna förutsättningar över 20 mkr kunna användas för inköp av icke reproducerande ål från Mälaren, Hjälmararen och Östersjön som genom förkortad lekvandring äntligen skulle skulle ges en fantastisk möjlighet att leka.

I denna del instämmer vi till fullo med Ålakademiens beskrivning i sista stycket.

Vi förordar att vi istället på ett enkelt och kostnadseffektivt sätt åstadkommer större förbättringar för ålbeståndet genom Trap & Transport. Att pilla i små effektlösa förändringar för beståndet får som enda effekt förödande konsekvenser för ett antal skånefamiljer.

I EU:s beslut om 3-månadersstängning finns en officiell tanke innebärande ytterligare skydd av ålbeståndet. Detta hade kunnat vara rimligt om man inte samtidigt givit frivillighet i tidpunkten för tremånadersperioden.

Den verkliga orsaken till beslutets utformning med valfri tidsläggning av perioden är istället det faktum att staternas röststyrka är synnerligen väl överensstämmande med bristen på skötsel av de nationella ålförvaltningsplanerna jämte samma medlemsstaters välkända önskan att skydda sina fritidsfisken och sina yrkesfisken, samt gynna de i EU så inflytelserika ålodlarna i Holland som har en omättligen hunger efter ålyngel i sin verksamhet.

De röststarka atlantländerna är övertygade om att Sverige med nöje kommer att gå i fällan och offra ett antal fiskeföretag för att ytterligare en tid ge alibi åt sina egna behov att fiska på den andel av beståndet som är ytterst viktig för reproduktionen genom sin närhet till lekplatsen.

Vi förordar att det i myndighetens beslut klart framgår att myndigheten och därmed våra medborgare uppfattat att det i EU- beslutet är röststarka staters särintressen till stöd till sina egna fiskare som gått före ålbeståndets välbefinnande.

Med vänlig hälsning

Insjöfiskarena

Mats Eriksson
Förbundsordförande

Mats Ingemarsson
Vd